

OŘECHOVSKÝ ZPRAVODAJ

č. 1/2012

Jeden z prvních poslů jara – koniklec velkokvětý
(snímek z poslední lokality v Ořechově)

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

právě se Vám do rukou dostává letošní první číslo Ořechovského zpravodaje. Mnozí jste jistě zaznamenali, že je to tentokrát později než obvykle. Rozhodli jsme se vydávat zpravodaj pouze třikrát ročně a současně zkvalitnit jeho obsah. Doufám, že se nám to podařilo a že v textech najdete každý něco pro sebe.

Já sám bych Vás, jako obvykle, rád seznámil s tím, co se v obci od začátku roku dělo a jaké akce plánujeme.

Příznivé počasí na začátku roku nám umožnilo zahájit stavební práce již v lednu. Jako první to byla úprava dvorního prostranství u obecního domu na ulici Ořechovičská. Současně jsme provedli rekonstrukci zázemí pro pracovníky údržby obce.

V únoru přišly velké mrazy, ale sněhu bylo poměrně málo. Dá se říci, že tuto zimu obec na údržbu nemusela vynaložit tolik prostředků jako v předešlých letech.

Na začátku března byla provedena výměna zhruba 160 kusů poškozených kůlů v koridorech kolem asfaltových cest. Dřevo na nové kůly bylo vytěženo v obecním lese, čímž se také ušetřily nějaké peníze. Zahradnický se ošetřily v koridorech vysázené stromy a keře.

V druhé polovině měsíce byla zahájena rekonstrukce dolní části komunikace na ulici Družstevní. Opraven bude úsek od ulice Tikovická k vjezdu do bývalého AGRA. Cesta o šířce 5,5 metrů bude mít nový asfaltový povrch a v dolní části bude vybudováno patnáct parkovacích stání. Současně probíhá rekonstrukce přilehlého parku a spojovací cesty mezi ulicemi Družstevní a Tikovická. Předpokládám, že do konce dubna bude celá akce ukončena.

V květnu by měla být zahájena rekonstrukce chodníku na ulici Komenského a na podzim by to měla být ulice Brněnská.

V plánu je také rekonstrukce vozovky v zadní části ulice Divadelní. Pozemky pod komunikací jsou již z velké části vykoupeny a doufám, že do konce roku se nám podaří získat i ty zbývající. V tom případě by rekonstrukce mohla být zahájena na jaře příštího roku. Opět však musím připomenout, že záměry a vize jsou jedna věc a naplnění předpokládaného rozpočtu obce věc druhá.

Rok 2012 bude, stejně jako rok 2011, rokem úsporných opatření. Ta se dotknou všech měst a obcí, tím pádem i nás. Vývoj ukazuje, že ekonomika se nerozvíjí tak dobře, jak bychom si všichni přáli. Nové rozpočtové určení daní, které by

měštům a obcím naší velikosti výrazně pomohlo, má vstoupit v platnost až 1. 1. 2013. Výběr daní státem také pokulhává, proto i příjmy obce jsou nižší. Sestavování rozpočtu pro rok 2012 nebylo jednoduché, protože nikdo dnes nedokáže závazně předvídat další ekonomický vývoj.

Buďme však optimisté a věřme, že alespoň to, co jsme si předsevzali se nám podaří uskutečnit.

Vážení spoluobčané,

nastává jaro, pro mnohé z nás nejkrásnější roční období. Přeji Vám, ať se s jeho příchodem dostaví nový elán, optimismus, radost a pohoda, které nám vydrží po celý rok.

Josef Brabenec

Blahopřání

Naši jubilanti, kteří se v období leden až duben 2012 dožili vzácného životního jubilea

70

Jarmila Kafrdová, Ořechovičská 24

Ladislav Ludvík, Tolarova 20

Blažena Burianová, Kyselkova 10

Pavla Konečná, U Kostela 3

Jiří Šmíd, Kerendov 1

Anna Holemá, Brněnská 17

Marie Simonová, Pavlíkova 58

Jiřina Kotvrdová, Brněnská 42

Bohumil Šmíd, Kyselková 12

Josef Urban, Polní 20

Miluška Měrková, Polní 12

Jiří Ondrášek, Pavlíkova 26

Ivan Macíček, Tikovická 16

Jan Sichler, Divadelní 8

80

Karel Cimrman, Výhon 19

Josef Beránek, Kyselkova 9

90

Marie Záděrová, Tikovická 17

Srdečně jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví.

Obec Ořechov

SBÍRKA DIAKONIE BROUMOV

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby občanům z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost. Více najdete na www.diakoniebroumov.org.

Občanské sdružení vyhlašuje sbírku použitého ošacení, která se bude konat ve středu 25. dubna 2012 v době od 9 do 17 hodin v přízemí obecního úřadu.

Sbírá se:

- letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské),
- lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony,
- látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek),
- domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené,
- vatované příkrývky, polštáře a deky,
- obuv – veškerou nepoškozenou,
- hračky – nepoškozené a kompletní.

Věci, které se nevybírají:

- ledničky, televize, počítače a jiná elektronika, matrace, koberce,
- nábytek, jízdní kola a dětské kočárky – ty se transportem znehodnotí,
- znečištěný a vlhký textil.

Věci musí být zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Na začátku ledna 2012 se konala tradiční Tříkrálová sbírka. V naší obci bylo od občanů vybráno **83.032 korun**. V Modřickém děkanství bylo nejvíce vybráno ve Šlapanicích, 116.388 korun a v Rosickém děkanství nejvíce ve Střelčicích, 105.145 korun.

Všem dárcům za jejich příspěvky do Tříkrálové sbírky ještě jednou děkujeme.

Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky 2012 v regionu působnosti Oblastní charity Rajhrad dosáhl opět rekordních **2.598.182 korun**, což je o 140.932 korun více než v minulém roce.

Vzrůstající štedrost dárců je důkazem důvěry a lze z ní vyčíst víru v důležitost a potřebnost pomáhat druhým. Prostředky z Tříkrálové sbírky jsou významným zdrojem financování poskytovaných sociálních služeb, zvláště v době nepříznivé ekonomické situace, kdy dochází k poklesu dotací na provoz těchto služeb.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Kontejnery jsou určeny výhradně k ukládání papíru, skla a plastů. Přesto se najdou občané, kteří do těchto kontejnerů a kolem kontejnerů odkládají textil, hračky, obuv, keramiku, plech, plechovky, potraviny, zeleninu, odpadky z kuchyňských košů a jiné věci.

Tento nevhodný odpad do barevných kontejnerů **NEPATŘÍ** a komplikuje jejich vývoz. Jedná se o komunální odpad, který patří do popelnic při domovním odpadu nebo do sběrného místa komunálního odpadu na ulici Ořechovičská.

Do **modrých nádob na papír** můžete odhodit noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenku, kartón, papírové obaly (např. sáčky).

Prosím, nevhazujte mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité plenky a hygienické potřeby.

Do **zelených nádob na sklo** můžete odhodit láhve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střepy – tabulové sklo.

Prosím, nevhazujte keramiku, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla.

Do **žlutých nádob na plasty** můžete odhodit PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout), kelímky, sáčky, fólie, výrobky a obaly z plastů, polystyrén, nápojové kartony od mléka, džusu...

Prosím, nevhazujte novodurové trubky, obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod).

Sběr světelných zdrojů

Naše obec je zapojena do systému sběru použitých světelných zdrojů. Místem sběru je přízemí obecního úřadu, místem sběru pro dlouhé zářivky je sběrný dvůr.

Sbírají se úsporné žárovky, trubicové zářivky, kompaktní zářivky s nástrčkovou patičí, halogenidové výbojky, vysokotlaké sodíkové výbojky, nízkotlaké sodíkové výbojky, světelné zdroje s LED diodami.

Nesbírají se klasické žárovky, halogenové žárovky, reflektorové žárovky.

Sběr baterií

Baterie a akumulátory jsou nedílnou součástí nebezpečných složek komunálních odpadů a všechny obce jsou povinny zajistit pro své občany místa pro odkládání takových odpadů. V naší obci můžete odevzdat baterie do sběrných nádob umístěných v obchodech s potravinami .

Sbírají se klasické baterie tužkové, minitužkové, monočlánky, ploché, dobíjecí baterie, baterie z mobilních telefonů, knoflíkové baterie.

Sběrné místo komunálního odpadu na ulici Ořechovičská (sběrný dvůr)

Sběrný, nebo také "recyklační" dvůr je místo, kde můžete odevzdat odpady, které se nevejdou do běžných kontejnerů. Každý dvůr má svého správce a ten vám poradí, do kterého kontejneru můžete odložit odpady, které jste přinesli, nebo přivezli.

Na sběrný dvůr můžete odvézt většinou tyto druhy odpadů:

- **Kovy:** železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky, hrnce apod.
- **Kompostovatelný odpad:** větve, listí, tráva, zbytky ovoce a zeleniny, apod.
- **Objemné odpady:** starý nábytek (křesla, židle, skříně, válečky apod.), podlahové krytiny (koberce, linolea), umyvadla, toalety.
- **Elektrotechnika:** televize, rádia, počítače, mikrovlnné trouby, ledničky, sporáky, rychlovarné konvice, mixéry, fény, žehličky, lékařské přístroje, dětské hračky na baterie apod. (veškeré přístroje na el. proud).
- **Stavební suť:** cihly a beton z drobných rekonstrukcí v bytě.

Kulturní, sportovní a společenské akce

Obec Ořechov Vás zve na **pietní vzpomínku u příležitosti 67. výročí ukončení druhé světové války a osvobození Ořechova**, která se bude konat **v sobotu 28. dubna 2012 v 10.30 hod.** na pohřebišti Rudé armády v Ořechově za přítomnosti vojenských historických jednotek. Ve **13.00 hodin a v 15.30 hodin se uskuteční v Army parku Ořechov bojové ukázky.**

Základní umělecká škola v Ořechově Vás zve na **koncert** k 60. výročí založení školy a 100. výročí narození zakladatele a prvního ředitele Rudolfa Zavadila st., který se bude konat dne **17. června 2012 v 16 hodin** v Obecním sále v Ořechově.

Pout' ke sv. Peregrinu se koná dne **20. května 2012**. Průvod vyjde ve 13,30 hodin od Pneuservisů Kadlec. V 15,00 hod. se bude konat u kapličky mše. V případě nepříznivého počasí bude mše sloužena v kostele Všech svatých.

Hasiči Ořechov zvou všechny občany **na tradiční Cyrilo-Methodějské hody**, které se konají ve dnech **8. a 9. července 2012**. K tanci a poslechu hrají **BOJANÉ**.

Základní škola a Mateřská škola Ořechov, okr. Brno – venkov, příspěvková organizace

Edukativně stimulační skupiny v mateřské škole

Již několik let se v Mateřské škole Ořechov děti připravují na vstup do 1. třídy základní školy v rámci „Edukativně stimulačních skupin“ (edukce – výchova, stimul – podněcování k činnosti).

V tomto školním roce se edukativně stimulačních skupin účastní celkem 22 dětí, které jsou rozděleny do tří skupin. Děti se schází 1x týdně (celkem bude deset setkání) společně se svými učitelkami L. Kokrhánkovou a H. Šabatovou za přítomnosti svých rodičů či prarodičů.

Děti se neučí číst, psát ani počítat, ale hravou formou se připravují na školní práci. K tomu, aby vše zvládly, je potřeba řada funkcí, které se vzájemně doplňují. Formou her si děti rozvíjí hrubou i jemnou motoriku (uvolnění ruky, držení tužky, cviky pro psaní), vyjadřovací schopnosti, sluchovou analýzu a syntézu (skládání a rozkládání slov), prostorovou orientaci, pravolevou orientaci, paměť, postřeh, pozornost a soustředěnost. Zkrátka vše, s čím se v 1. třídě základní školy začíná a s čím se spousta školáků potýká.

Děti poznávají, co znamená dát prostor a čas na odpověď kamarádům, učí se respektovat toho, kdo mluví a i ti méně průbojní se naučí svoje místo na slunci vybojovat.

Cílem edukativně stimulačních skupin je sociální zrání, rozvoj schopností potřebných k úspěšnému zvládnutí školní práce.

Přítomnost rodičů při práci v edukativně stimulačních skupinách je nutná. Dospělý s dítětem spolupracuje, účastní se her, plnění úkolů, sleduje projevy a reakce svého dítěte. Edukativně stimulační skupiny jsou pro dítě a rodiče i cennou zkušeností, posilují citové vazby a vytváří užší vztah důvěry a vzájemné spolupráce.

H. Šabatová, L. Kokrhánková

Masopust v Mateřské škole Ořechov

Masopust není přímo svátkem církevního roku, ale velmi těsně s ním souvisí. Je to krátké období před začátkem postní doby, kdy se lidé veselí, pořádají maškarní průvody, zábavy, radují se. Toto veselí končí přesně o půlnoci, kdy přichází Popeleční středa a s ní přísný půst.

Masopust, který proběhl **21. 2. 2012** v naší mateřské škole se skvěle vydařil. Pestrý rej masek během chvíle zaplnil vyzdobenou galerii mateřské školy. Nechyběly zde masky princezen, vodníků, indiánů, vlka, kocoura, ale třeba i robota, a to jistě zásluhou zručnosti a šikovnosti maminek a babiček, které dětem rovněž napekly tradiční masopustní sladkosti. O doprovodný program plný zábavy, soutěží a odměn se postarala skupina Karla Kordase.

Následující den jsme společně pochovali basu, čímž jsme vyhnali již tak dlouho trvající zimu a vítáme první paprsky vytouženého jara.

Božena Kališová

Základní umělecká škola v Ořechově

ZUŠ Ořechov informuje

Činnost žáků a učitelů školy má velmi bohatou náplň práce po celý školní rok. Umělecké obory mají za sebou řadu koncertů a vystoupení, mimo jiné pro Ústav sociální péče v Brně–Chřlčicích, komorní koncert na modřické radnici, v Náměšti nad Oslavou, pro Klub důchodců Kovolitu Modřice, hudebně literární pásmo ve spolupráci s knihovnou v Ořechově, každoroční výstavu v modřické knihovně, semináře populární hudby. Koncerty věnované šedesátému výročí založení školy – adventní koncerty ve spolupráci s pěveckým sborem B. Hajnce, benefiční koncert pro Nadaci Veronica, koncert V. Bláhy, pedagoga JAMU. K výročí školy jsme také vydali kalendář pro rok 2012, ještě jednou děkujeme městu Modřice za finanční příspěvek, bez kterého bychom nemohli kalendář vydat.

Připravujeme v Modřicích 24. a 30. 4., 16. 5. a v Ořechově 13. 6. absolventské koncerty a výstavy, dále vystoupení pro maminky, pro základní i mateřské školy.

Na závěrečných koncertech v Ořechově 17. 6. a v Modřicích 4. 6. završíme oslavy 60. výročí založení školy a stého výročí narození prvního ředitele školy. Srdečně Vás, přátelé, zveme.

Na počátku druhého pololetí školního roku probíhá každoročně Národní soutěž základních uměleckých škol, jejímž vyhlášovatelem je MŠMT ČR. Žáci jsou zařazováni podle data narození do jednotlivých kategorií, kde přednesou skladby odpovídající určité náročnosti ve stanoveném časovém limitu. Naši žáci soutěžili v hudebním oboru ve hře na dechové nástroje a v sólovém zpěvu. Ze školního kola postoupili do okresních a následně do krajských kol tito žáci a umístili se takto:

OKRESNÍ KOLO soutěže ZUŠ

- v sólovém zpěvu proběhlo v Modřicích 20. 2. 2012

Barbora Cveková	2. místo v I. kat.	ped. vedení Bc. Marta Reichelová
Lucie Vaňáčková	3. místo v VIII. kat.	ped. vedení Bc. Marta Reichelová
Františka Dřínková	čestné uznání v VII. kat.	ped. vedení Bc. Marta Reichelová

- ve hře na dechové nástroje dřevěné se uskutečnilo v Oslavanech 22. a 23. 2. 2012

klarinet Vendula Šromová	1. místo v VIII. kat.	ped. vedení P. Rosendorf
Eliška Maršálková	1. místo v VII. kat.	ped. vedení P. Rosendorf
Natálie Mohylová	1. místo v I. kat.	ped. vedení J. Hadrava
saxofon Hana Chybíková	1. místo v VIII. kat.	ped. vedení P. Rosendorf

klarinet	Damián Adamus	2. místo v II. kat.	ped. vedení P. Rosendorf
	Vít Skřička	2. místo v V. kat.	ped. vedení P. Rosendorf
	David Hlavoň	2. místo v VIII. kat.	ped. vedení J. Hadrava
flétna	Tereza Petláková	2. místo v I. kat.	ped. vedení K. Stodůlková
	Eliška Císařová	2. místo v V. kat.	ped. vedení K. Stodůlková
zobc. flétna	Lenka Doležalová	3. místo v I. kat.	ped. vedení J. Rapáč

- ve hře na dechové nástroje žest'ové proběhlo v Kuřimi 21. 2. 2012

tenor	Šimon Rýpar	2. místo v I. kat.	ped. vedení J. Hadrava
trubka	Petr Vaňáček	2. místo v II. kat.	ped. vedení Mgr. P. Křivánek
	Patrik Cupal	2. místo v III. kat.	ped. vedení Mgr. P. Křivánek
	Jindřich Skalický	2. místo v III. kat.	ped. vedení Mgr. P. Křivánek
tuba	Jan Bartončík	2. místo v I. kat.	ped. vedení Mgr. P. Křivánek

KRAJSKÉ KOLO ve hře na dechové nástroje dřevěné se uskutečnilo v Brně
19. 3. 2012

klarinet	Vendula Šromová	1. místo v VIII. kat.	ped. vedení P. Rosendorf
saxofon	Hana Chybíková	2. místo v VIII. kat.	ped. vedení P. Rosendorf

GRATULUJI VENDULCE ŠROMOVÉ K POSTUPU DO CELOSTÁTNÍHO KOLA SOUTĚŽE ZUŠ a přeji jí mnoho úspěchů a krásných uměleckých zážitků nejen v soutěži, ale v celé její umělecké činnosti.

Gratuluji a děkuji všem pedagogům za vzornou přípravu žáků a žákům děkuji za reprezentaci školy. Zároveň děkuji Mgr. Magdaleně Slané, Ph.D. za vynikající klavírní korepetice při soutěžích.

Děkuji také za podporu, pochopení a stálou spolupráci Obecnímu úřadu v Ořechově, zvláště panu starostovi Josefu Brabencovi a panu místostarostovi Tomáši Dudíkovi.

Dovolte mi také touto cestou poděkovat Městskému úřadu v Modřicích za trvalou podporu, a nyní za opravu střechy budovy školy na ulici Benešova 271. Pochopení a pomoc se nám opakovaně dostává od vedení města, děkuji panu starostovi Ing. Josefu Šiškoví a Ing. Haně Chybíkové.

Barbora Křemenáková, ředitelka školy

Vzpomínka na RUDOLFA ZAVADILA ke 100. výročí jeho narození

Rudolf Zavadil, hudební skladatel, dirigent, sbormistr, ředitel Hudební školy v Ořechově, laskavý, veselý člověk, vášnivý rybář i myslivec se narodil 6. března 1912 v Brankovicích, okres Vyškov (otec Jan, matka Terezie). Žili v Lovčičkách.

Už jako dítě projevoval zájem o hudbu, s místní kapelou hrál ve 12 letech na zábavách. V Brně na hudebním institutu studoval a maturoval u významných pedagogů – u profesora V. Noppa hru na housle, skladbu u Pavla Haase, s nímž se spřátelil (Haas zahynul v koncentračním táboře v Osvětimi, byl bratrem herce Huga Haase), řízení sboru u B. Soběského.

Svoji ženu Hedviku, narozenou 24. 3. 1915, znal od dětství (oba byli z Lovčiček).

V roce 1934 se jim narodil syn Rudolf a za rok a půl dcera Jindřiška. V roce 1935 se rodina přestěhovala do Klobouk u Brna, kde prožila válku, těžké i šťastné chvíle. Zde Rudolf Zavadil založil svoji první soukromou hudební školu a smíšený pěvecký sbor, jež vedl až do roku 1945.

V roce 1939 se Rudolf Zavadil stal členem ilegální organizace „Obrana národa“ v Kloboukách u Brna, která bojovala za osvobození republiky. Jejím vedoucím byl učitel Jaroslav Kux. Rudolf Zavadil působil jako hlavní spojka, poněvadž vlastnil motocykl, vozil tajné zprávy ústní i písemně do Rajhradu řediteli měšťanské školy Janu Peškařovi. Pomáhal např. s úschovou zbraní, které převážel a které byly zadržovány ve sklepě Dětského domova v Kloboukách. V roce 1942 převážel jugoslávského důstojníka Dobroslava Lupuljeva (uprchlíka z německého koncentráku, s organizací ON byl připravován partyzánský odboj), ten měl být ukryt v kloboučnické továrně v Rajhradě. K tomu již nedošlo, tamní ilegální spolupracovníci byli pozatýkáni gestapem. D. Lupuljevovi pomohl R. Zavadil najít jiný úkryt, odkud důstojník následně uprchl.

Rok 1942 patří ve vzpomínkách Rudolfa Zavadila k nejpohnutějším. Jak sám popisoval „V březnu 1942 byli gestapem odvečeni kloboučtí učitelé. Den před zatčením učitelů Jar. Kuxe, L. Wolfa a Fr. Pacáka mě navštívil učitel Fr. Pacák, abychom se domluvili, co mám v případě zatčení mluvit o sobě i o nich. Gestapo si pro mě přijelo v neděli do Krumvíře, kde jsem řídil koncert dechové hudby. Na Kounicových kolejích v Brně jsem byl vyšetřován, bit, přišel jsem o zuby, po třech křížových výsleších propuštěn se slovy – *Ani vlastní žena se nesmí dovědět, proč jste tu byl, a dostaneme-li vás podruhé, žádná moc světa vás odtud nedostane! A až podruhé někoho na motorce povezete, napřed se podívejte, jestli to není chlap v sukních.* Nejen díky charakteru a mlčenlivosti vězňených členů jsem přežil. Stále přemýšlím, stále se ptám, kdo mě zachránil. Bylo to mé velké štěstí? Byl to rakouský voják, kterému jsem musel při vstupu do vyšetřovací místnosti odevzdat doklady a který mi je pak vrátil...?”

Byla to rodina Urbanských, kterým jsem učil děti Franze a Herminku, otec byl velitel četnické stanice v Kloboukách a jeho žena říšská Němka? Nebo starosta Krumvíře, pan Vinterlík? Má rodina se za mě modlila, má Hedvika, Rudíček a Jindřiška, plakali jsme štěstím, že jsme se opět shledali“.

Paní Růžena Kuxová (manželka popraveného učitele) uvádí mimo jiné ve svém svědectví z roku 1975 „V červnu 1942 byla většina členů organizace „Obrana národa“ popravena. Rudolf Zavadil však až do konce války roku 1945 vozil rodinám popravených učitelů a členů organizace po celém okolí potraviny. Naše děti chodily k učiteli Zavadilovi do hodin hudby a po popravě našich manželů je vyučoval všechny několikrát zdarma“.

Válka s sebou přináší bolest, druhá světová válka je stále živá v paměti lidí, kteří ji prožili, kterým jakkoliv zasáhla do života, v takové době jsou o to cennější chvíle klidu a setkávání se s dobrými lidmi. Má také obrovský vliv na další utváření mladé osobnosti, jako v případě dětí Rudolfa Zavadila, ze kterých vyrostli vnímaví a citliví lidé. Dcera Jindřiška vzpomíná, jak na zámku v Kloboukách byl lazaret se zraněnými ruskými vojáky, a tak jim oba Rudolfové (tatínek a syn) chodili denně hrát na housle, harmoniku, kterou tatínek musel jedenáctiletému synovi přidržovat.

Rudolf Zavadil ml. vyprávěl příhodu, která určitě ovlivnila jeho zájem o hru na klavír i hudební a umělecké vnímání. „Můj tatínek zachránil na konci války život dvěma ruským tankistům. Vytáhl z tanku těžce zraněného muže s čistým průstřelem plic a dopravil ho do nemocnice, kde ho ošetřili. Při zotavování a rekonvalescenci chodil k nám. Tatínek měl doma klavír a při jedné návštěvě, když jsme seděli v kuchyni a povídali si, se náš poručík Alexej Priputněv zvedl, sedl za klavír a hrál. Neznal dobře noty ani klávesy, ale hrálo mu to výborně“. /Z rozhovoru z r. 2003 uvedeném v diplomové práci Evy Hajncové – Rudolf Zavadil ml., dirigent, skladatel, pedagog/.

Zachránit člověka znamená zrození velkého přátelství. Oba vojáci, Alexej, který byl z Ukrajiny, i Vasil, který pocházel z Litvy a po válce žil v Litvě, navštívili se svými rodinami na pozvání svého zachránce naši republiku. Krásné, dojemné, nepopsatelné bylo vždy jejich setkávání. Toto upřímné přátelství trvalo až do smrti Rudolfa Zavadila ml.

Po válce v roce 1945 se rodina Zavadilových stěhuje do Pohorelic u Brna, kde zakládá Rudolf Zavadil soukromou hudební školu a vede ji až do roku 1948. Následně je nucen přejít na státní školu, jako ředitel vede Městský hudební ústav v Třebíči. Tady rodina bydlela na zámku. Jelikož syn a dcera studovali v Brně, požádal Rudolf Zavadil o přeložení blíže k Brnu, roku 1951 získává místo ředitele hudební školy v Ořechově, kde působil až do roku 1973.

Se svojí ženou žili 63 let v harmonickém manželství. Rudolf Zavadil zemřel 11. 8. 1997 a manželka Hedvika ho následovala 19. 12. 1997. Za ta léta společného života museli odejít zase spolu. Jak žili, tak i zemřeli.

Historie hudební školy v Ořechově pod vedením Rudolfa Zavadila

V obci Ořechov byl v minulosti čilý hudební život. Za éry němého filmu účinkoval při produkcích smyčcový kvartet, existovaly zde dvě dechové hudby a amatérský smyčcový orchestr. V obci nebyla žádná instituce pro hudební vzdělávání a potřeba vzniku takové instituce narůstala v poválečné době.

Dne 1. září 1951 byla v Ořechově otevřena pobočka umělecké školy Jaroslava Kvapila v Brně. Vedením školy byl pověřen Rudolf Zavadil st., který zde i vyučoval. Prvními učiteli byli Blanka Chládková a Věra Šimůnková, posluchačky brněnské konzervatoře, a Karel Jarolím. Vyučovalo se hře na housle, na klavír a dechové nástroje. Záhy se zjistilo, že pan Zavadil je ve funkci ředitele plně na svém místě, a tak byla koncem roku 1951 v Ořechově zřízena samostatná hudební škola, která se pod jeho vedením stala nedílnou součástí kulturního dění v obci. O rychlém rozvoji svědčí skutečnost, že koncem prvního roku působení měla škola 90 žáků. Své pobočky otevřela škola 1. září 1952 ve Střelicích a v Modřicích, další v Želešicích, Radosticích, Sokolnicích, Troubsku, Silůvkách, Syrovicích, Sobotovicích.

V roce 1954 má škola již úspěšný žákovský dechový orchestr s bohatou koncertní činností a též několik pozvání k natáčení v brněnském rozhlasu. V prvních pěti letech byla tato dechovka v celém kraji téměř ojedinělá. Na všech pracovištích byly tehdy akordeonové, smyčcové a instrumentální soubory. Vystoupení těchto souborů bylo ze strany veřejnosti vždy vděčně přijímáno a vytvářelo se tak živé pouto mezi školou a kulturním životem v obci. Bohatá a široká byla rovněž mimoškolní činnost ředitele a učitelů, ve svém volném čase byli vždy ochotni přispět ke zdaru jakékoli kulturní akce v obci i okolí.

V jubilejním sborníku vydaném v roce 1972 k 20. výročí LŠU Ořechov je mimo jiné uvedeno, že ředitel Rudolf Zavadil byl zakladatelem a zároveň dirigentem smíšeného a ženského pěveckého sboru a orchestru Osvětové besedy. Mimo koncertní a skladatelskou činnost nastudoval po hudební stránce s ořechovskými ochotníky zpěvohry a činohry a k některým také komponoval scénickou hudbu, např. *Radúz a Mahulena* (J. Zeyer – J. Suk), *Lucerna* (A. Jirásek), *Lesní panna* (J. K. Tyl – F. Škroup), *Revoluční svatba* (S. Michaelis), *Mam'zelle Nitouche* (F. Hervé), *Perly panny Serafinky* (R. Piskáček), *Tulák*, *Z českých mlýnů* atd. V roce 1983 mu byl vzdán dík u příležitosti oslav *Roku českého divadla* a 80leté divadelní a ochotnické činnosti v Ořechově za obětavou činnost, aktivní a morální podporu kulturního života obce.

Zcela ojedinělou zvláštností jsou krajové ořechovské písně. Zásluhou někdejší spolupracovnice Leoše Janáčka Františky Kyselkové (působila v Ořechově jako učitelka) se zachovalo přes 50 písní z okolí Ořechova a Troubska. Rudolf Zavadil písně instrumentoval pro sóla, sbor a malý orchestr a při provedení na soutěži LUT v Brně získaly písně 1. místo. Zásluhou Rudolfa Zavadila ml. vznikla nahrávka těchto písní v úpravě pro malý dechový orchestr složený ze členů Státní filharmonie Brno. Písně byly průběžně natáčeny v 80.–90. letech Čs. rozhlasem Brno, Čs. televizí a byly zařazeny do několika pořadů „Nejlepší z Moravy“.

Všestrannost ředitele Rudolfa Zavadila st. se projevila také v dobré organizační práci při zabezpečování chodu školy. Za svou práci byl mnohokrát vyznamenán na místní, okresní i krajské úrovni. Jeho osobní přesvědčení ho ale vedlo k činnosti tehdy velmi špatně přijímanou nadřízenými orgány, každým rokem nastudoval se smíšeným pěveckým sborem a s místním orchestrem vánoční mše v kostele sv. Jiří a pro církevní slavnosti sólové i sborové zpěvy. Sám napsal dvě vánoční mše.

Jméno a osobnost ředitele Rudolfa Zavadila, jakožto vynikajícího pedagoga a veselého člověka, zůstává v povědomí lidí dodnes. Na jeho uměleckou činnost a setkávání s ním vzpomínají dnešní rodiče a prarodiče žáků školy, pedagogové a umělci, se kterými spolupracoval nejen v Ořechově, Modřicích, Kloboukách, Pohořelicích, Třešti, Brně. Během své praxe vychoval 19 hudebníků profesionálů. Byl všestranný muzikant s bohatou instrumentační a kompoziční praxí, při úpravách skladeb různých žánrů pro každé nástrojové obsazení vládl úžasnou pohotovostí, nápaditostí a citlivostí. Sám zkomponoval řadu skladeb, některé byly natočeny v Českém rozhlasu Brno.

Říká-li se přísloví „Chceš-li zapálit, musíš hořet“, Rudolf Zavadil hořel pro všechno, co souviselo s hudbou a hudebním děním a dovedl nadchnout a zapálit všechny kolem sebe.

Rudolf Zavadil zůstává a žije dál v našich srdcích a vzpomínkách.

Sepsala Barbora Křemenáková, ředitelka ZUŠ Ořechov, vnučka, za přispění Jindřišky Dubanské, dcery a Martiny Výhodové, vnučky Rudolfa Zavadila.

Vážení přátelé,

*srdečně Vás zvu jménem Základní umělecké školy
v Ořechově*

*na koncert k 60. výročí založení školy
a 100. výročí narození zakladatele a prvního
ředitele Rudolfa Zavadila st., který se uskuteční dne*

*17. června 2012 v 16 hodin v Obecním sále
v Ořechově*

*Možnost prohlídky Základní umělecké školy již
od 14.30 hodin.*

Barbora Křemenáková

OBECNÍ KNIHOVNA INFORMUJE

Začátek roku v knihovnách patří vypracování statistického výkazu, který knihovny zpracovávají pro potřeby Ministerstva kultury. Ne jinak tomu bylo i v naší knihovně.

Dovolte mi, abych vás seznámila s některými zajímavými čísly. Knihovna nabízí k vypůjčení téměř 10 tisíc knih. Ke konci loňského roku bylo zaregistrováno 300 čtenářů, z toho 92 do 15ti let. Za rok se vypůjčilo 13 062 knih a 855 časopisů. V knihovně využilo internet 611 zájemců. Elektronický katalog fungující od září 2011 přes internetové rozhraní (vyhledávání knih, prodloužení výpůjčky, rezervace knihy) využili čtenáři samostatně z domova 647x. Zájemcům o práci s elektronickým katalogem je k dispozici vytisknutý návod nebo je možnost vyzkoušet si práci s ním přímo v knihovně.

Ořechovská knihovna je dlouhodobě zapojena do projektu Česká knihovna, díky němuž získáváme zdarma kvalitní nekomerční literární díla. V minulém roce to byly nové knihy v hodnotě cca 1500 Kč. Např.: L. Aškenazy – Divadlení hry, P. Hůlová – Strážci občanského dobra, A. Novotná – Balet nás baví (dětská encyklopedie), J. Prokeš – Česká folková píseň 60.-80. let 20. století, V. Čtvrtek – O myslivci a vřle aj.

V lednu t. r. jsme do knihovny zakoupili několik knih od autorů, po kterých je ze strany čtenářů poptávka (S. Monyová, W. Smith, N. Roberts, O. Ciprová) a pro děti další příběh O mašině Tomášovi a příběhy skřítků Mumínků. V současné době je doplňování knižního fondu zaměřeno na klasickou beletrii, která tvoří jakýsi základ – přehled české a světové literatury – pro maturanty a studenty, jež tvoří „vlnu“ nově registrovaných čtenářů a jejich počet se stále zvyšuje. Samozřejmě nezapomínáme ani na dlouholeté věrné čtenáře a jejich oblíbené žánry.

V březnu se v knihovně konala již počtvrté „Noc s Andersenem“. Tato akce je zaměřena na podporu čtenářství u dětí. Děti během večera čekal program, kde mohly předvést svoje herecké, čtenářské a výtvarné dovednosti. Během večera byl také vyhlášen dětský Čtenář roku 2011 – stal se jím žák čtvrté třídy Lubomír Pár. Odvahu si děvčata a kluci vyzkoušeli na stezce odvahy v prostorách kulturního centra. Informace k další Noci s Andersenem budou zveřejněny v září na nástěnce v knihovně.

Průběžně se v knihovně konají přednášky a besedy pro širokou veřejnost. Mezi nejoblíbenější patří cestopisné přednášky. Zájem je i o zájezdy do brněnských divadel. Všechny akce jsou zveřejňovány ve vitrínách obecního úřadu, v knihovně nebo na webových stránkách knihovny a dále v pravidelném hlášení místního rozhlasu.

Ráda bych zmínila jednu akci, kterou je možné uskutečnit jen v případě zájmu a naplnění autobusu. Od května do září bude v Kutné Hoře umístěna unikátní mezinárodní výstava **Europa Jagellonica – Umění a kultura ve střední Evropě za vlády Jagellonců**. Z Kutné Hory se pak výstava stěhuje do Polska a dále do Německa. Při této příležitosti

budou k dispozici univerzální zvýhodněné vstupenky ke vstupu do dalších historických objektů v Kutné Hoře, včetně chrámu sv. Barbory a nedalekého krásného zámku Kačina. Pro skupinu je možné objednat komentované prohlídky.

Prosím zájemce, kteří uvažují o návštěvě Kutné Hory, aby se přihlásili v knihovně. Cenu autobusu a hromadné vstupenky v současné době zjišťuji.

V případě zájmu by se **zájezd** uskutečnil v sobotu dne **23. 6. 2012**.

Milí čtenáři,

dovolte mi, abych vás také informovala o nově zavedené výpůjční době knih, která je rozšířena o čtvrtek v době od 13.00 do 15.00 hodin.

S přáním pohodových jarních dní strávených na sluníčku a večer třeba s knihou :-)

Leona Steingartová
knihovnice

TROCHA POEZIE ...

Mít rád i ztrácet, toužit i plakat,
bolestí padat, znovu překlenout most.
Zahánět smutek i k sobě ho lákat,
ano, to je život: nic a přece dost.

Tolikrát bloudit po strnisku.
hledat radost v náhodě,
aby po nás zůstaly tu v písku
vyryté stopy, kruhy na vodě.

Bohumil Šmíd

Spolky

ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ OŘECHOV

Český zahrádkářský svaz Ořechov je jednou ze společenských organizací, které působí v naší obci. Ve své činnosti propagujeme pěstování ovoce a zeleniny, zdravého způsobu života, ale i odpočinku a relaxace na zahrádkách a hledání cest, jak do našich řad přivést mladé lidi. Zabýváme se i celospolečenskými akcemi.

Každý rok na Velikonoční neděli už mnoho let pořádáme spolu s ořechovskými vinaři výstavu vín spojenou s ochutnáváním. Ne jinak tomu bylo i v roce 2011. Rok 2011 byl pro pěstování vína neobyčejně příznivý, takže se můžeme těšit na velmi kvalitní vína. Další akcí, kterou každý rok pořádáme, jsou tematické zájezdy zaměřené na získávání zkušeností zahrádkářů a vinařů z jiných oblastí naší republiky.

V loňském roce jsme uspořádali zájezd do Znojma, navštívili jsme malovaný sklípek v Šatově, památky ve Znojmě, hrad Bítov atd.

Dne 9. října 2011 jsme uspořádali v Kulturním centru v Ořechově výstavu ovoce a zeleniny. Na tuto výstavu dodávají své výpěstky mimo zahrádkářů i občané z Ořechova. Výstava byla velmi zdařilá, přestože loni většina ovoce už na stromech podléhala hnilobě. K všeobecné spokojenosti s výstavou ovoce a zeleniny přispělo její umístění v pěkném prostředí kulturního centra.

Za ČZS Ořechov Josef Němeček

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ KLÍČEK OŘECHOV

Masopustní průvod

Tato tradice u nás před dávnými časy bývala běžnou součástí roku. Masopustní průvod s pochováváním basy se konal vždy v úterý před Popeleční středou. Lidé ukončili symbolicky období veselí, tancovaček a zábav a v následujícím období čtyřicetidenního půstu se připravovali na Velikonoce. Průvodu se vždy účastnilo mnoho masek.

Dnes, pokud z toho neplynou nějaké výhody, jako třeba alkohol zdarma nebo volný vstup na zábavu, se jen těžko dokážeme bavit, převléci se do masek a pro pobavení ostatních projít obcí. A proto si velice vážím všech, kteří tento rok přišli, převlékli se do různých masek, medvěda, babky, králíků, psa a přes velké horko v maskách, které někteří odnesli nachlazením, prošli obcí, zatancovali a pobavili nejen sebe, ale i mnohé přihlížející.

Tento rok obohatila náš průvod mladá a talentovaná dechová hudba Revelband, kterým jsem na plakátech trochu „zkomolila“ jméno, za což se jim omlouvám. Speciálně kvůli nám nacvičili pochod pro pohřbívání basy. Úžasně se zapojili i lidé čekající u obecního úřadu, třeba jako plačky nebo nosiči basy. Není to jednoduché, když k vám přijde někdo v masce a chce, abyste se zapojili do reje, zatancovali si nebo šli plakat nad basou. Všichni jsme trochu obětí naší doby a máme problém se ostatním otevřít. Rádi se necháme bavit, ale už méně rádi si děláme legraci sami ze sebe, a přece se našli takoví, kteří i přes první zaváhání nakonec šli a vytvořili úžasnou atmosféru. Jsem ráda, že i když není náš masopust tak bohatý, jako třeba v Moravanech, kde mají i stánky se zabíjačkou, tak nás lidé ještě nikdy nezklamali a v jakémkoliv počasí přišli. Velký dík patří také obci, za dotaci, kterou nám tento rok udělila a ze které mohla být částečně financována dechovka. U obecního úřadu na nás čekal pan starosta s moravskou medicínou (slivovice s medem) a také vynikající koláče. Na závěr bych chtěla poděkovat panu Tomáši Salnekovi, který se stal nedílnou součástí této akce v roli nejdříve kostelníka a později i skvělého faráře.

Již teď se těším na příští rok, i když s sebou přinese i obavy, zda se najdou opět nadšenci a přijdou pobavit nejen sebe, ale i ostatní spoluobčany.

Markéta Dudíková

MATEŘSKÉ CENTRUM SLUNÍČKO

Po vánoční odmlce jsme se hned první týden v lednu začali pravidelně scházet. Dětičky už se moc těšily a před námi je toho ve druhém pololetí také hodně.

Pod stromečkem děti našly nové hudební nástroje, takže naše zpívání je nyní obohaceno o hudební doprovod, který jsme tak postrádali.

Během ledna jsme dětem vyráběli kostýmy na maškarní dopoledne, které jsme si udělali v kulturním centru a bylo to úžasné.

Nechybělo pohoštění ani sladkosti pro všechny zúčastněné. Převleky dětí a některých maminek byly opravdu moc hezké.

1. března jsme znovu uspořádali burzu, tentokrát jarního oblečení. Dle výtežku soudíme, že byla opět podařená. Vydělané penízky jsme použili na nákup výtvarných potřeb, kterých máme stále nedostatek. Také jsme si v našich prostorách (byť je sdílíme se skauty) udělali jarní brigádu, umyli jsme všechna okna, přebrali veškeré hračky a celé centrum se vygruntovalo.

V nejbližší době nás čeká letní burza, kterou máme naplánovanou na pátek **27. dubna 2012** (podrobné informace uvedeme na plakátech). Následující víkend pro naše děti chystáme, stejně jako v loňském roce, pálení čarodějnic i s opékáním špekáčků.

13. května 2012 budeme pořádat „**KULIČKIÁDU**“. Tímto zveme všechny místní děti, aby za námi přišly na hřiště u Kulturního centra v Ořechově.

Dětský den je ještě daleko, ale v případě, že seženeme sponzorské dárky, rádi ho připravíme. Samozřejmě bychom o datu a místu konání včas informovali.

A že děti pořád přibývá svědčí i fakt, že dvě maminky z centra přivedly na přelomu února a března na svět zdravého chlapečka a holčičku. Gratulujeme rodičům a tímto také přejeme všem občanům dny plné sluníčka a pohody.

Za Mateřské centrum Sluníčko Oldřiška Kafrdová a Jana Ryšavá

OKRAŠLOVACÍ SPOLEK V OŘECHOVĚ

Okrašlovací spolek v Ořechově byl založen v závěru roku 2011. První valná hromada spolku se konala 17. ledna 2012. O členství ve spolku zatím projevilo zájem 21 občanů. Díky pochopení vedení obce se mohou členové pravidelně scházet v kulturním centru obce a mají pro své potřeby k dispozici propagační skříňku před kadeřnictvím.

V únoru 2012 proběhla první schůzka zástupců spolku inženýra Jana Sichlera a Ivana Macíčka se starostou obce panem Josefem Brabencem, při které jsme probírali, co by spolek mohl udělat užitečného pro obec, co udělá obec sama a co uděláme společně. Nejpodstatnější výsledky schůzky se pokusím shrnout:

Zviditelnit a obnovit kříž na Chřibském kopci je v plánu obce. Spolek projevili iniciativu vykácet v lesním porostu průsek, aby se kříž stal opět dominantou kopce. Kříž je ve špatném stavu a jeho obnova je nutná.

Úprava Husova pramene a jeho bezprostředního okolí. Starosta nevyloučil, že by se obec mohla podílet finančně na úpravě, protože ví, že spolek zatím disponuje pouze dary svých členů.

Myšlenku obnovit „Gandyju“ jako turistickou cestu (značenou) starosta vyslechl se zájmem, její realizaci se však obec zabývat nebude. Další jednání v této záležitosti povede spolek.

Obec plánuje ve své režii **přesunutí kříže od Malého Vejhonka** blíže k ořechovskému hřbitovu v rámci změny polních cest v tomto prostoru.

Spolek přišel s nápadem vybudovat studánku na Loučkách poblíž zahrady pana Jana Čecha. Starosta upozornil, že ze zmíněného prameniště napájí pan Čech svůj rybník na zahradě. Spolek záležitost s panem Čechem projednal a získal jeho souhlas s vybudováním studánky.

Členové spolku zhotovili dřevěný kříž, který chtěli postavit na místo, na němž takový kříž dříve stál. Nacházel se mezi dvěma statnými lípami, které dodnes stojí, u domku Cihlářových na konci ulice Polní. Říkalo se mu Kubíčkův kříž. Majitelé pozemku však s obnovením kříže nesouhlasili.

V současné době spolek ve spolupráci s obecním úřadem hledá pro tento kříž vhodné umístění, a to buď na nové Peregrinské aleji, nebo na cestě od ulice Výhon k Jánošíkovi.

Spolek nyní mapuje situaci kolem studánek „Madla“ a „Zdravá voda“. To už ale příliš předbíháme. Jenom pro Vaše uklidnění, obě studánky jsou funkční a voda z nich pořád chutná.

Další zprávy o naší činnosti, výletech a jiných akcích najdete v propagační skřínce před kadeřnictvím.

Za Okrašlovací spolek v Ořechově Ivan Macíček

FOTBALOVÝ KLUB OŘECHOV

Vážení příznivci ořechovské kopané,

s nastupujícím jarem se ke slovu hlásí i druhá polovina fotbalové sezóny, proto dovoluje, abychom Vás mimo jiné i tímto způsobem informovali o dění v FK Ořechov.

V soutěžním ročníku 2011–2012 má FK Ořechov přihlášeno v soutěžích 5 týmů.

Dvě družstva dospělých, starší žáky, starší a mladší přípravku. Všechny týmy se pohybují v okresních soutěžích.

Po částečné obměně a stabilizaci kádru v loňském roce se „A“ mužstvo pohybuje opět v popředí tabulky okresního přeboru s reálnou šancí útočit na nejvyšší posty. Ostatní mužstva se pohybují ve středu tabulek, i když zejména u těch nejmenších není prioritou bodový zisk, ale rozvoj sportovních dovedností.

Na údržbě areálu stadionu, mimo samotnou hrací plochu, bylo členy FKO odpracováno více než 300 brigádnických hodin. V loňském roce to byly práce spojené zejména s údržbou okolních ploch a výstavbou dvoustupňových lavic, které nabízejí osmdesát nových míst v těsné blízkosti hrací plochy. Během zimní přestávky dostala novou plechovou střechu budova kabin, za což patří díky Obci Ořechov. Starý střešní asfaltový plášť byl již v havarijním stavu a docházelo k zatékání do budovy. Následné opravy vnitřních omítek a malby proběhly brigádnicky během února. I přes specifické podmínky se zdrojem vody se nám díky neutuchajícímu úsilí správce hřiště pana Remuty dařilo v loňském roce udržet vysokou kvalitu trávníku. Doufáme, že nám bude přáno také letos a i když je stávající závlahový systém spolu se sekačkou na pokraji své životnosti, udržíme hřiště v odpovídajícím stavu i letos.

Za podporu bychom chtěli poděkovat všem sponzorům a partnerům klubu, zejména obecnímu zastupitelstvu v čele s panem starostou, bez jejichž pomoci a podpory si fungování klubu dovedeme jen velmi těžko představit.

FK Ořechov v ročníku 2011–2012 podporují:

Obecní úřad Ořechov, AGRO Ořechov, Restaurace Stadion, fy. PRAMOS, K-Keramika, Velkoobchod zahrádkářských potřeb GAT – Silůvky, Kooperatiava, DIKOS, AQ Electronic, Kámen Zbraslav, STYL 2000.

Tabulka pořadí:

	Tým	Zápas	Vý- hra	Remí- za	Prohra	Skóre	Body	T.pra dy
1	Podolí	14	10	2	2	42:20	32	8
2	FK Ořechov	14	9	2	3	38:20	29	11
3	Zbraslav	14	8	2	4	32:11	26	8
4	Senohrady	14	7	2	5	31:26	23	5
5	Babice n/Sv.	14	6	4	4	35:24	22	4
6	Želešice	14	7	1	6	30:25	22	-2
7	Prštice	14	7	0	7	35:34	21	3
8	Měnín	14	6	2	6	39:38	20	2
9	Vojkovice B	14	5	3	6	20:27	18	-6
10	Ivančice B	14	4	4	6	24:35	16	-8
11	Moutnice	14	4	3	7	23:27	15	-6
12	Mokrá-Horákov	14	4	3	7	16:33	15	-9
13	Říčany	14	4	0	10	20:37	12	-9
14	Šlapanice B	14	2	2	10	15:43	8	-16

Rozlosování jarní části A muži:

1. 4.	15:30	Neděle	Ořechov	Podolí
7. 4.	15:30	Sobota	Mokrá-Horákov	Ořechov
15. 4.	16:00	Neděle	Ořechov	Říčany
22. 4.	16:00	Neděle	Zbraslav	Ořechov
29. 4.	16:00	Neděle	Ořechov	Babice n/S
6. 5.	16:30	Neděle	Ořechov	Senohrady
13. 5.	16:30	Neděle	Měnín	Ořechov
20. 5.	16:30	Neděle	Ořechov	Prštice
27. 5.	16:30	Neděle	Moutnice	Ořechov
3. 6.	16:30	Neděle	Ořechov	Vojkovice B
9. 6.	16:30	Sobota	Šlapanice B	Ořechov
17. 6.	16:30	Neděle	Ořechov	Želešice

Rádi mezi sebou přivítáme všechny zájemce o fotbal, zejména z řad mládeže, ale i dospělá, kteří by měli zájem aktivně se zapojit.

Podrobnější informace o činnosti a kontakty na FK Ořechov najdete na www.fkorechov.cz

Za FK Ořechov Vlastimil Kopečný

PŘEHLED VÝJEZDŮ JEDNOTKY SDH OŘECHOV

Přehled výjezdů jednotky Sboru dobrovolných hasičů Ořechov od 1. 1. 2012 do 29. 2. 2012

První výjezdy v roce 2012 na sebe nenechaly dlouho čekat.

Již **2. 1. 2012** byla jednotka vyslána k požáru osobního automobilu na ulici Tikovická v obci Ořechov, po příjezdu jednotky na místo bylo zjištěno, že se jedná o požár jednoho osobního automobilu, od kterého byla zasažena další dvě vedle stojící vozidla. Velitel rozhodl nasadit na likvidaci dva útočné proudy. Při požáru bylo spotřebováno cca 3000 litrů vody. Odhadovaná škoda je cca 50 tisíc korun.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:

JSDH Ořechov
Ivančice
HZS Židlochovice

Časové údaje:

Ohlášení: 17:59
Výjezd: 18:04
Na místě: 18:06
Ukončení zásahu: 19:16

Dne **5. 1. 2012** byla jednotka vyslána k nakloněnému stromu mezi obce Ořechov a Nebovidy. Po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o nakloněný strom nad vozovkou, který by při pádu zavadil o elektrické vedení. Velitel si přes operační středisko vyžádal výškovou techniku z požární stanice Ivančice. Za její pomoci byl strom rozřezán a odstraněn.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:

JSDHO Ořechov
HZS Ivančice

Časové údaje:

Ohlášení: 10:56
Výjezd: 10:57
Na místě: 11:00
Ukončení zásahu: 11:48

Dne **6. 1. 2012** byla jednotka vyslána ke spadnutému stromu směr Ořechov – Hajany. Po cestě bylo jednotce sděleno Policií ČR, že strom byl odstraněn. Jednotka se vrátila zpět na základnu.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:

JSDHO Ořechov

Časové údaje:

Ohlášení: 15:24
Výjezd: 15:29
Na místě: 15:34
Ukončení zásahu: 15:42

Dne **13. 1. 2012** byla jednotka vyslána k vyvrácenému stromu směr Ořechov – Hajany. Po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o ořech vyvrácený přes jednu polovinu silnice. Velitel rozhodl o rozřezání pomocí motorové pily a odklizení stromu mimo vozovku.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:
JSDHO Ořechov

Časové údaje:
Ohlášení: 00:53
Výjezd: 00:57
Na místě: 01:06
Ukončení zásahu: 01:30

Dne **13. 1. 2012** byla jednotka vyslána k požáru rodinného domu do obce Syrovice. Po příjezdu bylo zjištěno, že se jedná o požár dílny ve dvoře rodinného domu. Naše jednotka byla v dýchací technice odeslána na zakouřenou půdu na odstraňování sena nad místem požáru. Po uhašení požáru, rozhrabání požářiště a následném dohašení se jednotka vrátila zpět na základnu.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:
JSDHO Syrovice
JSDHO Ořechov
HZS Židlochovice
JSDHO Bratčice

Časové údaje:
Ohlášení: 16:34
Výjezd: 16:39
Na místě: 16:46
Ukončení zásahu: 17:56

Dne **24. 1. 2012** byla jednotka vyslána k nakloněnému stromu hrozcímu pádem ve směru Ořechov – Nebovidy. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o suchý strom nakloněný nad silnicí. Velitel rozhodl nasadit motorovou pilu na odstranění stromu. Při samotném kácení byl zastaven provoz v obou směrech.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:
JSDHO Ořechov

Časové údaje:
Ohlášení: 08:44
Výjezd: 08:51
Na místě: 09:01
Ukončení zásahu: 09:25

Dne **21. 2. 2012** byla jednotka vyslána k požáru osobního vozidla po dopravní nehodě do obce Ořechov. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná o dopravní nehodu, kde při nárazu došlo k poškození chladiče a voda vystříkla na rozehrátý motor. Jednotka po příjezdu provedla protipožární opatření a zajištění místa nehody. Po příjezdu jednotky HZS Ivančice odjela jednotka Ořechov na základnu.

Jednotky, které se zúčastnily zásahu – dle pořadí příjezdu:
JSDHO Ořechov
HZS Ivančice

Časové údaje:
Ohlášení: 20:57
Výjezd: 21:02
Na místě: 21:04
Ukončení zásahu: 21:55

ČTENÍ Z DÍLA JAROSLAVA SEIFERTA

„Čtení“ z děl různých autorů není v Ořechově novinkou. Má již několikaletou tradici. V době, kdy se ořechovská knihovna tísnila v malých prostorách vedle lékárny se „Čtení“ uskutečňovalo ve spolupráci s Klubem důchodců v jejich společenské místnosti nebo v malé zasedačce obecního úřadu. Po otevření ořechovského kulturního centra se „Čtení“ konalo dokonce ve velkém sále. Potom již nalezlo útočiště v prostorách nové obecní knihovny.

Každý rok se najde důvod proč a o kom číst

Rok 2012 odpočítával své první dny a ořechovští se mohli již v pondělí 23. ledna zaposlouchat do krásného „Čtení“ z díla Jaroslava Seiferta. A není divu, 23. září 2011 uplynulo 110 let od narození tohoto velkého českého básníka, prvního československého nositele Nobelovy ceny za literaturu. Toto vysoké ocenění pro svého tehdy 83letého otce převzala 10. prosince 1984 (tedy před 27 lety) z rukou švédského krále Carla XVI. Gustava ve Stockholmu básníková dcera Jana Seifertová-Plichtová.

Jaroslav Seifert se však dlouho z tohoto vyznamenání netěšil, protože
dne 10. ledna 1986 opustil tento svět

Dílo, které zanechal je nezapomenutelné, a je tedy dostatečným důvodem na vzpomínku.

V podvečer dne 23. ledna 2012 se otevřely dveře ořechovské knihovny pro všechny zájemce. Pořad připravily paní Lada Badinová a paní Leona Steingartová. Dále účinkovaly žákyně literárně-dramatického oboru ZUŠ v Ořechově s paní učitelkou Olgou Markovou. Mluvené slovo bylo velmi citlivě doplněno vystoupením houslistek – žákyně ZUŠ – Vladky Frantové a Petry Jedličkové s jejich paní učitelkou Alžbětou Grecovou.

Za krásné vystoupení patří všem účinkujícím vřelé díky

Akce pořádané ořechovskou knihovnou bývají hodně navštěvovány.

Při „Čtení“ byla účast jen průměrná, přišli především starší lidé. Škoda, že nemají zájem mladí. Pro takového osmáka, nebo deváťáka základní školy by „Čtení“ bylo určitě prospěšné a poučné. Jak by bylo pěkné, kdyby se žáci sami zapojili. Vzpomínám si, že při čtení o Boženě Němcové tomu tak bylo. Proč ne i jindy?

Milí mladí, najděte si cestu ke knihám!

Knihy jsou lidem tím, čím perutě ptákům. (J. Ruskin)

Oldřiška Párová

PTAČÍ JARO

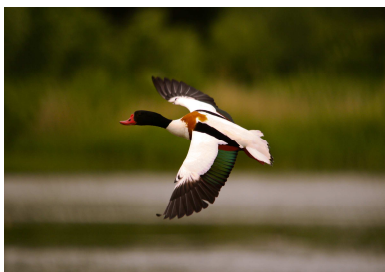
Jako každým rokem začíná „ptačí sezóna“ prvními přelety tažných ptáků z dalekých zimovišť. Někteří ptáci přilétají do naší krajiny už velice brzy v předjarním čase, který charakterem počasí připomíná spíš pravou zimu. Po vyčerpávající cestě se ptáci musí vyrovnávat s nedostatkem potravy a pak přirozeně strádají a mnozí z nich nezřídka uhynou. Mezi prvními posly jara jsou již tradičně **skřivani polní** nebo **čejky chocholaté** (zamokřené louky pod Střelicemi), **špačci obecní** a další. První **vlaštovky obecné** můžeme spatřit už koncem března, ale i dříve. Většina vlaštovek však přilétá až v první polovině dubna. Jako poslední z vlaštovkovitých přilétají koncem dubna **břehule říční**, které po léta vytvářely hnízdní kolonii v ořechovském písničku. Bohužel v loňském roce písniček osiřel, břehule nezahnízďily, snad byly rušeny, možná už jim nevyhovuje netežká písčovitá stěna. Doufejme, že se jich dočkáme opět v tomto roce.

Nedaleko Ořechova máme však další hnízdní kolonii ve starém písničku, v kterém pravidelně hnízdí nádherní ptáci **vlhy pestré**. Kolonie se nachází na okraji sousedních Syrovic, nedaleko sběrného areálu Barko.

Jsou také ptáci, kteří se ve svých biotopech prozradí ihned po svém přiletu zejména svým typickým zpěvem. Jedním z nich je **budníček menší**, který nechybí snad v žádném hájku nebo lesíku. Vodní plochy zase obsazují ihned po přiletu už od konce února **husy velké**, počátkem března potom některé druhy **kachen**, **racci chechtaví** a na mokřadech se objevují první **bahňáci**.

Vlha pestrá

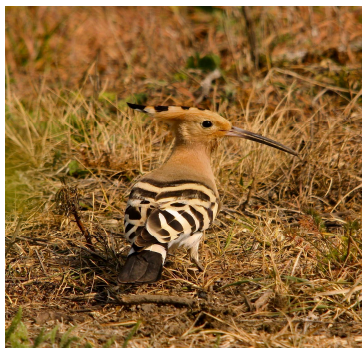

Husice liščí

Významné vodní plochy jsou vzdálené jen 25 minut jízdy autem od Ořechova – mluvíme o soustavě pohořelických rybníků a vodní nádrži Nové Mlýny.

V roce 2006 došlo na Moravě, právě v našem regionu, k prvnímu hnízdění vzácného hosta **husice liščí**.

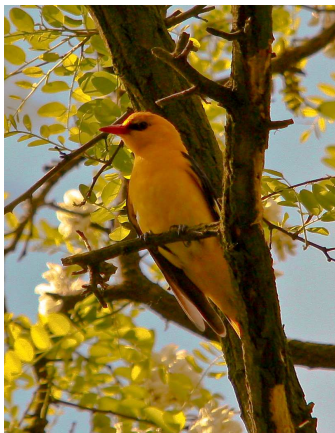
Od tohoto roku se k nám tito ptáci opakovaně vrací a dochází dokonce k přiletu dalších párů a postupně byla zaznamenána hnízdění v dalších oblastech jižní Moravy. Přilétají v únoru, ale hlavně březnu.

Dudek chocholatý

Samice staví hnízdo v podzemních dutinách, nejčastěji v norách po králících, liškách (z toho vznikl český název) nebo si ji může i sama vyhrabat. Úspěšnost vyvedení mláďat je poměrně nízká, dochází k „zmizení“ mláďat. Pravděpodobně nejsou ještě zcela adaptovaní na naše podmínky a predátory.

Za příznivých klimatických podmínek přilétá i **moták pochop**, kterého můžeme často

Žluva hajní

vidět, jak majestátně krouží nad ořechovskými poli. Jeho let je pomalý a kymácivý. Je poněkud menší a štíhlejší než káně lesní, jeho křídla jsou užší. Na počátku dubna můžeme výjimečně spatřit na travnatých cestách, ale i u vodních ploch **dudka chocholatého**. V minulosti byl v našem regionu určitě běžnější a dokonce zde hnízdil. Zvláště pokud byly ještě vyháněny krávy na pastvu a hmyzí larvy živící se jejich trusem byly vítaným zpestřením jídelníčku dudka. Přesto i v posledních letech byli u nás ojediněle pozorováni, např. v blízkosti chovu daňků na severovýchodním okraji Ořechova. Jde však jen o krátký výskyt během jarního a podzimního tahu, o hnízdění nejsou zprávy. Koncem dubna nebo počátkem května uslyšíme v hájích nebo remízcích zpěv **žluvy hajní**. V předloňském roce hnízdili mimo jiné v bezprostřední blízkosti Ořechova, na osikách lemujících fotbalové

hřiště. Tento pták žije velmi skrytě, málokdy ho můžeme pozorovat. O to nápadnější je hlasový projev samečka žluvy. Jeho zvukové flétnové trylky můžeme slyšet celé léto. Samička žluvy naopak vydává drsné skřeky připomínající straku. Mezi posledními se vracejí **rorýsi obecní**.

V krátkém článku jsem chtěl hlavně upozornit na zdejší výskyt skutečných ptačích krašavců, **vlyhy pestré**, **dudka chocholatého**, **žluvy hajní** a **husice liščí**. Máme skutečně štěstí, že tito ptáci žijí vedle sebe v našem regionu a my je můžeme, při troše štěstí nebo snahy, pozorovat. Vlha a dudek patří do řádu *srostloprstých*, kam patří ještě další ptačí perly, jako např. **ledňáček říční**, **mandelík hajní** (lidově zvaný „modrák“, ještě před 50 lety k vidění, dnešní generace ho vůbec nezná) a pro nás skutečně exotičtí, **zoborožci**. Naše populace těchto ptáků k nám přilétají hlavně ze zimovišť v Africe. Obecně lze říct, že k nám přilétají nejpozději a naopak nejdříve odlétají, někdy již koncem srpna. Stěhují se za potravou do jižnějších končin, neboť se živí takřka výhradně hmyzem. Zajímavá je disciplinovanost krmení u srostloprstých, stejně u ledňáčka, vlyhy či dudka. Při okraji dutiny čeká vždy jedno mládě. Jakmile se objeví rodičovský pták, mládě poskočí vpřed a vezme si sousto. Jeho místo ihned zaujme další sourozenec a nakrmené mládě musí dozadu, až na konec „fronty“. I mezi rodiči panuje velmi přísná a časově dokonale sladěná dělba práce. To znamená, stejně jako u nás, u lidí. Nebo se mýlím?

Poznámka: fotografie dudka chocholatého není z našich končin, ale z rumunského Banátu.

LuBer

CO ZPŮSOBILY KAČENKY - Jaromír Tomeček

Naše loď měla nějakou poruchu a musila na chvíli přerušit plavbu, aby si dala své zařízení do pořádku. Přistáli jsme u jednoduchého pramicového můstku, za nímž se na souši vršily hromady arbužů, melounů velikosti soudku. Připadalo mi, že ty hory sladkostí jsou výstavní síní vesnice, která se za nimi šířila, dřevni na první pohled starobylé a starosvětské, jak ji tu vídal Stěnka Razin, když ještě brázdil vody proudy.

Kapitán nám dovolil na dvě hodiny vystoupit na břeh a pasanti se jako diví vrhli k tykvicím. Vzpomněl jsem si na pusto, na jitřní košár a na pastevce Pali báčiho, jak za prvního slunečního paprsku otevřel vrátka košáru a stádo kvapem vyklusalo k žlabu, ke korytu. Odloučil jsem se od davu a pustil se břehem toku ven, do volnosti za dědinou. Volným krokem jsem podél řeky došel k širokému zálivu a zahleděl se na vodstvo.

Opačný břeh se tratil v dálce a já zíral na veletok, který mi připravil tolik zklamání. Volha! Než jsme se dali na cestu, snil jsem doma o slunečných vodách, o plavcích na Volze, o Stěnce Razinovi, o plavání v čirých vlnách, o voňavých loukách na pobřeží, o družinách neosedlaných koní přicházejících se napájet, o pohádkových ostrovech, kde sídlí jen kolpíci, bílí brodivci a jejich volavčí dvůr, nerušení lidmi. O tom jsem snil a nyní jsem hleděl už několikátý den na průmyslovou vodoteč, přísně zregulovanou, pokrytou vrstvou olejů, na provozní linku, po níž se oběma směry šinuly nekonečné řetězce plavidel, velkých a malých, osobních a nákladních, vesměs motorových, ale také vorů úděsných rozměrů: řeku mých snů proměnila civilizace v komunikační spoj, v kanál.

A přeče se tu život nevzdával nadějí. Na zadní straně zátoky, nad kterou jsem stál, uchytil se v tišíně při břehu záhon buřeně, dosti velký, aby vytvořil přirozené zákoutí, prostředí pro živoucího tvora. Využil toho národ kachen a já shora viděl, jak se tam hemží brebentilky všeho druhu, malé čírky i větší kopřivky a březňačky. Zaradoval jsem se jim velice – hle, živočichové se smířili s motory – a sledoval jsem jejich kutění v uličkách porostu.

Když jsem se po chvíli vracel, potkal jsem v polovině cesty člověka s brokovnicí, myslivce. Podíval se mi dolů k botám, na šířku kalhot a pak se mi pátravě zahleděl do tváře:

„Vy jste ze zahraničí, pravda? Z té lodi tam?“

„Ano, z té lodi“ odvětil jsem.

„Polák“

„Ne, Čechoslovák.“ Jeho tvář zpěkněla širokým úsměvem. Podal mi ruku a představil se.

„Vyšel jsem si na lov“ dal se do řeči, „ale nikde nic nevidět.“

„Tamhle na druhé straně zátočiny máte plný porost kachen.“

„To není možné, ještě ráno v těch místech kotvil bagr.“

„Vidíte a sotva se odtud pohnul, už se to hemží opeřenci,“ vysvětloval jsem.

„Nechcete se vrátit se mnou?“

„Na chvílku mohu, odjedeme asi za dvě hodiny. Kapitán na nás zahouká sirénou.“

Táhli jsme se zpátky. A když jsme potom odcházeli, nesl si lovec dvě kachny.

„Vidíte, stydím se. Žiji tu od dětství a cizinec z lodi mi musí poradit, kde si zastřím. Hanba. Jsem povinen se vám revanšovat, pojd'te se mnou do naší krčmy.“

Jestli náves na mne zapůsobila jako scéna z Lermontova, hospoda mě vyvedla z míry docela. Něco tak útulného a přitom tak zvláštního mi nevstoupilo do cesty po celý život. Pod nízkým stropem, jehož trámy, vkusně vyřezávané, dlouho nedovolovaly mému zraku pozorovat nic jiného, hučela ruchem místnost, dřevěná dvorana. Těžké dřevěné stoly a lavice, rovněž vyřezávané, byly obsazeny do místečka, ale sotva jsme vstoupili, ihned se našla dvě volná místa – to asi ta malá šířka mých kalhot, prosazující cizince. Dvě sousední stěny vnitřku byly přeměněny v stánky. Stánky uvnitř hospody! V jednom byl prodáván chléb, ve druhém maso a slanina, ve třetím vodka, ve čtvrtém čepovali pivo, právě žigulovské, v jiném zase nabízeli ryby, velké, bílé solené i marinované, jistě to byli sledi, ale vnucovaly se mi za síhy, za marény, jezerní pololososy, kteří jsou i pro labužníka pochoutkou. Dělal mi laskominy a já bych se jistě neudržel, byl bych si o ně řekl, kdyby se pojednou jeden, velký jako lopata, neobjevil na našem stole, dříve, než jsem se mohl rozmyslet, jak projevit přání. Myslivec vytáhl zavazák a rozřízl rybu ve hřebětě na dvě poloviny. Chutnalo to nad pomyšlení.

Při jídle jsem si povšiml, že od vedlejšího stolu, kde se nějaká čtveřice také živila sledi, hledí neustále po mně bezruký člověk, daleko drobnější než obrovití sousedi. Jeho živá tvář prozrazovala nápadný zájem o mou osobu, ale co mohl chtít po turistovi ze střední Evropy Povolžan?! Vždyť se vidíme sotva minutu. Po nějaké chvíli vstal, vzal svou židli a „Já si přisednu k vám.“ – postavil si ji po mém boku:

„Slyším, že jste Čechoslovák, tak?“

„Tak.“

„Já jsem sapožnik“ podává mi ruku a já málem prohloupil, užuž jsem se chtěl představit jménem a až v posledním okamžiku mi došlo, že sapožnik je povolání švec.

„Gorod Brno znáte?“ pokračoval.

„Jak by ne, dopodrobna.“

„Tak to jistě znáte i Orechov,“ zajásal.

„Znám dobře i Orechov. A Závist, Anenský a Spálený mlýn.“

„Ano, ano. Prosím vás, musíte se mnou, bydlim nedaleko.“ Podíval jsem se na hodinky, měl jsem ještě asi hodinu čas.

„Pojd'te oba,“ přizval též myslivce, „ukážu vám něco.“

Než jsem byl s to projevit nad náhlým pozváním údiv, opustili jsme patriarchální pohostinství a vyšli ven. Odbočili jsme z návsi do postranní ulice, vedoucí do polí. Nevěděl jsem, zda jsem v pohádce, v Kitěži, Sněguročce, Zlatém kohoutku. Domky jeden jako druhý, obrácené do ulice hlavní frontou, co průčelí, to ozdobná lomenice, vpředu zahrádka a laťkový plot lemovaný vysokými slunečnicemi s obrovskými úbory, svorně obrácenými k slunci. Na záhoně za nimi všecko ve znamení slunečním, vše žluté a mezi okny kalina, docela samozřejmě, z povinného mravu, součást architektury. Široká ulice, armáda mohla tudy vyrukovat a měla by místa dost a dost a udusané chodníky. Po jednom jsme kráčeli my tři, vymašlený cizinec, myslivce s dvojicí kachen na brašně a bezruký sapožnik.

Poslední z chalup, úplně nová, byla nejosobitější ze všech, samá řezba a před tím dřevěným zázrakem zahrádka klenůtek, plná jasu, až oči přecházely. Vešli jsme do síně. Odzadu bylo slyšet bublání varu, to se odtud ozývala kuchyně. Hostitel otevřel dveře vpravo, ale nevedl nás tam, toliko nám ukázal zařízení, verpánek, stolek, na dlouhém pultě kůže, krabici floků, stočenou míru, v bedně pod oknem hromadu bot a srovnané páry v poliče u stěny. „Moje dílna,“ řekl, „pracuji pro místní lidi, šiji a opravuji, práce je nad hlavu. Ale pojd'te sem – a otevřel dveře na protější straně chodby.

Octli jsme se ve světnici, která patřila parádě. Na stole přikrytém bílým, bohatě vyšíváním ubrusem stála mísa plná pirožků, jako by čekala na hosty a vyleštěný samovar. Jak slunce padalo oknem na stůl, vrhal kov vaříče na stěny škály lesku a to působilo neobyčejně slavnostně. Posadili jsme se, chlapík nám nalil čaje: „Ať žije Československo.“ Potom vstal a přistoupil k prádelníku. Mezi obrázky, soškami a fotografiemi stál skleněný šturc – takto mu říkali u nás na venkově – skleněný poklop, ale nebylo pod ním vidět žádnou sošku, žádný symbol, jak to obvykle bývalo zvykem. Podstavec schránky zel prázdnotou. Vlastně cosi tam přece jenom leželo, něco drobného, nenápadného.

Sapožnik vstal, šel vážným krokem k prádelníku, zvedl schránku a přinesl ji na stůl. Sňal poklop a ukázal na podložku. Ležel na ní kámen. Netroufal jsem si naň sáhnout – co to musí být za vzácnost, chováme-li ji v takové pietě – ale naklonil jsem se a předmět si prohlížel z bezprostřední blízkosti. Nejsem vysloveně geolog, ale v minerálech se cítím zběhlý. Ne, tohle to není žádná geologická vzácnost ani hrubý démant, ani valoun zlata, ba ani ruda to žádná není, sebehubenější. Tohle to je docela obyčejný lomový kámen, jaký vozí na stavby a na štetování tras. Udiveně jsem pohlédl na domácího.

„Ořechov,“ řekl, „Ořechov u Brna.“ Ale já pořád nechápal, nic mi to nevysvětlovalo. A tu chlapík s pohledem upřeným na kámen začal vyprávět. Nijak souvisle. Útržky vět draly se z něho těžce, jako by je pracně shledával po koutech paměti.

„Dobývat Brno nebylo lehké. Němci se tam houževnatě zasekli. Zřejmě počítali s tím, že aspoň tady nás zadržít. A protože se naše armády valily jako moře, na okrajích brněnské oblasti stanuly. Volili jsme taktiku obchvatu. Obešli jsme město jižním směrem a udeřili odzadu, od západu. Já se octl v předních liniích u Ořechova. Nedovedete si představit, co se tam odehrávalo. Němci na každý centimetr chrtili oheň a železo, bylo to otevřené peklo. Kolik tam zůstalo lidí, našich i těch odnaproti, toho se nikdy nikdo nedopočítá, tím méně já, prostý frontovník. Prorazili jsme a vtáhli do města. Jenomže já ne po svých, ale lazaretním vozem, na nosítkách. Ruka, co patří do toho prázdného rukávu, tam zůstala. A já si vzal odtud s sebou na památku ...“ nedopověděl a pokynul hlavou na podnos. Usmál se na mne, pokryl opět relikvii sklem a odnesl na prádelník.

Zůstal jsem sedět jako zařezán. Jsem to na světě, mezi lidmi, nebo kde? V neviditelném městě Kitěži? Kdepak v neviditelném městě. Tam stojí skleněná schránka a tady sedí vedle mne myslivec a sapožnik. Lidé. Bože můj, kolikrát předtím se mi to slovo zprotivilo, žádné jiné z našeho slovníku nebylo skloňováno v tolika pádech, žádné nefigurovalo v tolika daremných frázích, nebylo tolikrát zneužito. Právě proto se mi nyní nechtělo ztotožnit s obsahem.

Jak to vlastně je? Fronta mě odplaví k Ořechovu, jako mne mohla odplavit ke Kališti nebo k Bydhošti a já, skromný řemeslník z Povolží, ztratím ruku, kterou potřebuji, abych mohl ševcovat, žít se a obouvat dřevňu, a já si odtud vezu na památku štur, který jsem zvedl pod sebou, když mě to potrefilo a dám si jej na věčnuju pamjat' pod šturc v parádní světnici. A místo toho, abych ten nešťastný kout světa proklel, vzpomínám naň s radostí a láskou a vodím si do bytu hosty, abych se tím suvenýrem pochlubil, hlavně tomu Čechoslováku z Brna. Copak tohle dělá člověk? Takto si počínají lidé? Toto je lidské?

Zřejmě ano. Musí to být lidské, když to dotvrzuje prostá chalupa na konci postranní ulice volžského sela.

Už jsem se do starodávné hospody nevrátil. Spěchal jsem na loď. Neujela mi? Neujela. Ale sotva jsem nasedl, zahučely motory. Vypluli jsme na střed veletoku. Slunečnicová ves stávala se nižší a nižší, splývala se zemí, z níž žije. Hleděl jsem za ní napůl bez sebe, stále ještě jsem se nemohl vzpamatovat. Tam v tom místě, jsem za pouhé dvě hodiny ztratil kus mládí. Neboť stárne me mírou prožitku a tento poslední způsobil ve mně ořes.

A ještě jsem zamával na pozdrav k daleké zátoce: loučil jsem se s kačenkami v porostech. Ony to všechno způsobily, jejich prostřednictvím jsem se totiž dostal ke skleněnému šturcu se suvenýrem lidství.

Investiční akce obce r. 2012 – rekonstrukce ulice Družstevní

Nepřehlédněte...

SOUTĚŽ O NEJKRÁSNEJŠÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU

Obec Ořechov vyhlašuje soutěž o nejkrásnější květinovou výzdobu rodinných domů, která bude v naší obci probíhat do konce měsíce června 2012.

Soutěžit se bude ve třech kategoriích: - nejkrásnější výzdoba oken
- nejkrásnější výzdoba balkonů a lodžii
- nejkrásnější výzdoba předzahrádek

K vyhodnocení této soutěže bude ustanovena komise, která vybere vždy jednu nejhezčí realizaci z každé kategorie.

Pro vítěze nejkrásnější výzdoby z každé kategorie bude připravena odměna ve formě zahradnického balíčku v hodnotě 1000 Kč a fotografie budou zveřejněny v Ořechovském zpravodaji.

Přejeme vám hodně zdarů při zahradničení.

Obecní úřad Ořechov

Pstruh na mandlích s pikantním dipem

Potřebujeme:

3 pstruhy

1 cibuli

asi 8 dkg loupaných mandlí

máslo

olivový olej

sůl

na pikantní dip:

zeleninovou směs jako na lečo

feferonku

česnek

kečup

Pstruha omyjeme a nasolíme. Připravíme si loupané mandle, které na drobno nasekáme. Na dno pekáčku dáme máslo, trochu olivového oleje a na kolečka nakrájenou cibuli. Na cibuli poklademe pstruhy, které máme vysypané mandlemi a plátkem másla. Pečeme asi 20 minut. Poté pstruhy obrátíme a zasypeme zbytkem mandlí. Pečeme dalších asi 25 minut. Po celou dobu pečení zůstává pekáček odkrytý.

Pikantní dip: zeleninovou směs jako na lečo podusíme, podle chuti osolíme. Pak přidáme trochu kečupu, feferonky – podle chuti. Nakonec přidáme česnek. Už nevaříme.

Podáváme s opečeným bramborem.

Dobrou chuť!

MASÁŽE

Masérské a regenerační služby: Hana Šmídová, IČO 62878182,
Ořechov, Ořechovičská 1/426, PSČ 664 44

Relaxační masáž – uvolnění svalstva, odstranění ztuhlosti a zlepšení krevního oběhu. Tělesná i duševní relaxace. **Cena od 250 Kč.**

Lávkové kameny „Magic Hot Stones“ – Teplo a speciální masážní technika blahodárně působí na svaly a klouby, zbavují stresu, stimulují krevní oběh a obnovují tělesnou energii. **Cena od 350 Kč.**

Protimigrénová masáž – prevence a odstranění bolestí hlavy.

Masáže jen po telefonickém objednání na tel. **777 113 472.**

Prosím volejte mezi 8.–9. hodinou a 19.–20. hodinou.

Nabízím permanentky: 4x masáž + 1 zdarma a dárkové poukazy.

PRODEJ BAZÉNOVÉ CHEMIE

- Bezchlorová ■ Chlorová
- Multifunkční ■ pH do bazénu
- Tekutá chemie pro automatiky

www.chemiebrno.cz tel.: 548 210 588

Montáž plotů na klíč

Provádíme montáž oplocení rodinných domků, zahrad, hřišť' atd.
Ploty s povrchovou úpravou
– pogumované, pozinkované.

Nabízíme:

- ploty drátěné
- ploty drátěné se svařeným pletivem
- ploty průmyslové
- možnost i s podhrabovou deskou
- brány a branky s výtpletem

Kontakt: **Jakubíček Jan**

Telefon: **606 838 117**

E-mail: **jakubicekjan@atlas.cz**

Zahradnictví u RYŠÁNŮ
Ořechov u Brna

Vás srdečně zve na 19. prodejní výstavu

Jaro plné květů 2012

od 16. dubna do 31. května

Otevřeno denně: 8.00 až 18.00, včetně sobot, nedělí a svátků.

Vstup zdarma.

*Nabízíme široký sortiment: balkonové květiny, bonsaje, skalničky, trvalky,
okrasné keře a stromy, jehličnany, ovocné stromky.*

Těšíme se na Vaši návštěvu.

*Tel.: 547 225 523, autobus z Modřic linka č. 510
www.rysan.cz*

Vydává: Obec Ořechov, Zahradní 216/1, 644 44 Ořechov

Ev. č. MK ČR E 1013

V roce 2012 vyjde zpravodaj 3x.

Příspěvky přijímá Obecní úřad Ořechov, email: ekonom@orechovubrna.cz.

Délka příspěvků by neměla překročit 1,5 strany A5.

Uzávěrka příspěvků pro další vydání je 31. 7. 2012

Možnost inzerce:

1 stránka barevná: 1.200 Kč včetně DPH, 1 stránka černobílá: 960 Kč včetně DPH

CO S NIMI, KDYŽ DOSLOUŽÍ?

SBĚR A RECYKLACE VYSLOUŽILÝCH ELEKTROZAŘÍZENÍ

Elektrospotřebiče jsou nezbytnými pomocníky u vás doma. Dokud slouží, je vše v pořádku, ale co s prázdnou, která neperne, lednicí, která nechládí, mixérem, kesy nedrní, či vrtáčkou, která nevrší?

Z obchodu se zpět dostanou do vašich domácností, kde nahradí ty, které již dosloužily a přestěhovaly se do sběrných dvorů.

Nové domácí elektrospotřebiče, na jejich výrobu byly využity suroviny ze spotřebovaných vysloužilých, se bojujeme v novém designu v průběžných elektro.

Získané suroviny (kovy, plasty aj.) jsou materiálem k výrobě nových elektrospotřebičů. A tak z recyklační linky putují do výrobních závodů.

Nevyhazujte je do popelnice či na černé skládky! Peřilí buďte do sběrného dvora, nebo je můžete odvézt až do vašeho prodejce – a to bezplatně!

Ze sběrného místa putují vysloužilá elektrospotřebiče do recyklačního závodu. Po odborném odstranění nebezpečných látek jsou připraveny k další recyklaci.

Moderní stroje dokážou z vysloužilých elektrospotřebičů oddělit kovy, plasty a další komponenty, které jsou po zpracování připraveny dalším využití.

Velké spotřebiče
pračky, myčky, sušičky,
a sporáky

Chlazení
chladičky, mrazničky, přenosné
chladičky, vlnočeky, výčepní
zařízení s chlazením medem...

Střední spotřebiče
mikrovlnné trouby, vysavače,
dysky, parní čističe,
pečicí zařízení do 10 kg...

Malé spotřebiče
žehličky, přístroje k hřeben, křoviny,
fén, holicí stroje, kuchyňské
roboty, rychlovarné konvice...

Nářadí, hobby, dílna, zahrada
pily, vrtačky, brzdě, řezačky,
a to traktorů, a: sekačky,
a: řázků na živý plot,
stomatology ...

Aby to vše dokonale fungovalo, je třeba, aby tento koloběh elektrospotřebičů někdo řídil.
Proto je tu kolektivní systém ELEKTROWIN.

**CHRAŇME SPOLEČNĚ
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!**

elektrowin